

En Ordning, hvorefter man bibeholder Tilflytterbestemmelserne, men i øvrigt ophæver Loven, synes ikke anbefalelsesværdig. Huslejelovens § 12 forbyder Tilflytning af Personer, der boede eller opholdt sig uden for København ved Lovens Ikrafttræden — d. v. s. den 1. Maj 1925. Jo længere Tid der gaar, des vanskeligere bliver det at haandhæve en Undtagelsesbestemmelse af denne Art.

Det rigtige Tempo for Tilbagevenden til normale Forhold synes at være, at man først ophæver Restriktionerne om Tilflytning, og naar Boligproduktionen er blevet saa stor, at der er et passende Antal ledige Lejligheder — efter at de usunde Lejligheder er sat ud af Brug og Tilflytning til Byen er gjort fri — synes Tidspunktet for en Ophævelse af Huslejelovens Bestemmelser om Opsigelser og om Lejeforhøjelser at være kommet.

ad 4. Hvilken Indvirkning vil frie Boligforhold faa paa de kommende Aars Boligbyggeri?

Der har ikke i mange Aar været et saa stærkt Byggeri som nu. Bygherrerne synes saaledes ikke at nære nogen Frygt for at bygge uanset Huslejelovens Eksistens. Det maa snarere befrygtes, at en Ophævelse af Huslejeloven vil bevirke et saa kraftigt Byggeri, at der ikke er et tilstrækkeligt Antal Haandværkere, saaledes at man kommer ud for lignende Vanskeligheder som omkring 1920, hvor der var saa meget Byggeri i Gang, at det varede urimeligt længe, før Husene blev færdige, og Omkostningerne som Følge af disse Vanskeligheder blev overordentlig store.

K. Bjerregaard.
